

**Коломєєв
Валентин
Миколайович**

Інженер-механік,
академік УНГА,
фахівець у галузі
транспортування газу,
управлінець

Народився 24 жовтня 1942 р. у с. Коренево Коренєвського району Курської області (Росія). У 1965 р. закінчив Брянський інститут транспортного машинобудування та був направлений на роботу в Сазакінське районне управління УМГ «Бухара–Урал» (Туркменістан), де пройшов шлях від змінного інженера турбокомпресорного цеху до головного інженера управління.

У 1972 р. В. М. Коломєєв був відряджений до Чехословаччини для контролю за прийманням імпортованих газових турбін.

Після повернення з-за кордону в 1976 р. очолив відділ компресорних станцій у Черкаській дирекції будівництва магістрального газопроводу «Союз». У 1978 р. Валентин Миколайович був переведений на посаду начальника відділу компресорних станцій у новостворене виробниче об'єднання «Експорттрансгаз» (сьогодні — УМГ «Черкаситрансгаз»). У 1981 р. він став головним інженером ВО «Експорттрансгаз».

У 1987 р. Валентин Коломєєв із відзнакою закінчив Академію народного господарства при Раді Міністрів СРСР (м. Москва),

здобувши кваліфікацію провідного спеціаліста з управління у народному господарстві.

Протягом 1988–1990 рр. працював генеральним директором УМГ «Київтрансгаз» ВО «Укргазпром». Із 1991 р. — в апараті ВО «Укргазпром»: упродовж 1991–1993 рр. був директором із транспорту газу, в 1994 р. виконував обов'язки голови правління вже АТ «Укргазпром», у 1996–1998 рр. обіймав посаду члена правління АТ «Укргазпром». Протягом 1995–1996 рр. Валентин Миколайович був першим заступником голови комітету Держнафтогазпрому. З 1998 до 2006 р. обіймав посаду першого заступника генерального директора ДК «Укртрансгаз».

В. М. Коломєєв брав безпосередню участь у будівництві та введенні в експлуатацію магістральних газопроводів «Союз», Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес», Єлець–Кременчук–Кривий Ріг, Ананьїв–Тирасполь–Ізмаїл, розробці технологічних рішень, освоєнні виробництва та введення в експлуатацію конверсійних авіаційних та суднових двигунів для компресорних станцій, що випускалися підприємствами ДП «НВКГ «Зоря»–«Машпроект» (м. Миколаїв) і «Мотор Січ» (м. Запоріжжя).

Валентин Коломєєв має 33 патенти на винаходи, що зареєстровані в Україні та Російській Федерації. Є учасником трьох міжнародних газових конгресів (Копенгаген, Ніцца, Токіо), багатьох конференцій і виставок різних рівнів.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., пам'ятною медаллю Ради економічної взаємодопомоги «За будівництво магістрального газопроводу «Союз», почесними грамотами Мінпаливенерго та НАК «Нафтогаз України», відзнаками НАК «Нафтогаз України» III ст. Він удостоєний звання «Заслужений працівник промисловості України». Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

**Комаровський
Роман Антонович**

Інженер-механік,
фахівець у сфері
транспортування газу,
управлінець

Народився 29 січня 1898 р. у м. Маріуполь Донецької області. Трудову діяльність розпочав у 1913 р. учнем токаря на місцевій петельній фабриці. Через три роки переїхав до Горлівки, де влаштувався токарем на машинобудівельний завод. Із 1919 р. служив у Червоної армії.

Після демобілізації Роман Комаровський з 1921 р. працював в органах Об'єднаного державного політичного управління з боротьби з бандитизмом, протягом 1924–1925 рр. — інструктором Сталінського окружного комітету партії.

У 1934 р. Роман Антонович закінчив Дніпропетровський металургійний інститут.

Після вишу обіймав посади начальника зміни газового цеху (1934–1935), начальника газового цеху (1935–1938), начальника теплогрупи (1939–1941) Дніпропетровського металургійного заводу ім. Г. І. Петровського. В 1938 р. був обраний секретарем РК КП(б)У заводу.

З 1946 до 1948 р. працював заступником начальника транспортного управління тресту «Кривбасруда», у 1948–1949 рр. — головним механіком, головним інженером Калинівської локомотиво-ремонтної майстерні.

У 1949 р. розпочав трудову діяльність у газовій промисловості: був начальником 1-го райуправління, потім 3-го райуправління газопроводу Дашава–Київ, Дніпропетровського райуправління газопроводу Шебелинка–Дніпропетровськ.

Протягом 1960–1974 рр. Роман Антонович був начальником Харківського УМГ (зараз — філія УМГ «Харківтрансгаз» ДК «Укртрансгаз»).

За період його керівництва побудовано 3250 км магістральних газопроводів і газопроводів-відводів, найбільшими серед яких є МГ Шебелинка–Дніпропетровськ–Одеса, Шебелинка–Бєлгород–Курськ–Брянськ, Кременчук–Кривий Ріг, Одеса–Кишинів, відгалуження до Миколаєва, Херсона та Запоріжжя. Також зведено і здано в експлуатацію дев'ять компресорних станцій, зокрема у Кромах, Брянську, Панютіному. Управління стало одним з найбільших в системі об'єднання «Укргазпром».

Він брав активну участь у громадській роботі: був депутатом Харківської міської ради, членом Червонозаводського райкому і Харківського обкому Компартії України, головою ради ветеранів Червонозаводського району м. Харкова.

Роман Антонович — учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденами «Червона Зірка», Вітчизняної війни II ст., п'ятьма медалями. У 1966 р. йому було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Помер 12 грудня 1987 р.